

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.235 van 20 december 2001
in de zaak A. 84.298/XIV-6863.**

In zake :

XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. HINNEKENS,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Louis Pasteurlaan 24

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 21 mei 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 29 april 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 12 juli 1999 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 november 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. HINNEKENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden
samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, is op 14 november 1998 in België
aangekomen, en heeft zich vluchteling verklaard op 16 november 1998.

1.2. Bij brief van 8 april 1999 wordt aan de Duitse autoriteiten om de
overname verzocht van verzoeksters asielaanvraag op grond van artikel 8 van de Conventie
van Dublin van 15 juni 1990.

1.3. Bij brief van 21 april 1999 deelt de Duitse overheid mee dat zij overgaat
tot de overname van het dossier.

1.4. Op 29 april 1999 wordt aan verzoekster een doorlaatbewijs afgeleverd.

1.5. Op 29 april 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de
beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.
Dit is de bestreden beslissing. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

“(…)

REDEN VAN DE BESLISSING :

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan (2) de
Duitse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december
1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de
verwijdering van vreemdelingen en van art. 8 van de Conventie van 15 juni 1990 van
Dublin.

Betrokkene heeft in Duitsland een asielaanvraag ingediend en de Duitsland (Duitse
autoriteiten) heeft in datum van 26/04/1999 ingestemd met de vraag tot overname van
bovengenoemde persoon. Bovendien heeft betrokkene geen specifieke elementen
aangehaald waarom zijn/haar asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden.
Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten binnen de vijf
(5) dagen en dient hij (zij) zich aan te bieden bij (4) de Duitse autoriteiten.

(…).”.

2. Over de prejudiciële vraag.

2.1. Overwegende dat verzoekster als zevende , achtste en negende middel aanvoert :

“7° SCHENDING VAN HET GELIJKHEIDSBEGINSEL, ZOALS VERVAT IN DE ARTIKELEN 10 EN 11 VAN DE GRONDWET, ARTIKEL 3 AL DAN NIET JUNCTO 16 VAN HET VERDRAG VAN GENEVE, ARTIKEL 26 VAN HET B.U.P.O. EN HET GELIJKLUIDEND ALGEMEEN RECHTSBEGINSEL

Dat de bestreden beslissing volgende motieven bevat : ‘België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Duitse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 8 van de Conventie van 15 juni 1990 van Dublin’.

Betrokkene heeft in Duitsland een asielaanvraag ingediend en de Duitsland (Duitse autoriteiten) heeft in datum van 26/04/1999 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemde persoon. Bovendien heeft betrokkene geen specifieke elementen aangehaald-waarom zijn/haar asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden.

Dat artikel 51/8 uitdrukkelijk voorziet in de mogelijkheid van een nieuw asielaanvraag, doch slechts voor wie zich bij Belgische overheden aangemeld hebben.

Dat artikel 51/8 van de vreemdelingenwet het gelijkheidsbeginsel schendt voorzover diegenen die zich bij een andere overheid aangemeld hebben uitgesloten worden van het recht een tweede asielaanvraag in te dienen, bij een Belgische overheid. Dat dit een ongeoorloofde discriminatie inhoudt van personen in dezelfde feitelijke omstandigheden, met dezelfde feiten die ter beoordeling dienen te kunnen worden voorgelegd, reden waarom een prejudiciële vraag dient gesteld te worden aan het Arbitragehof.

Dat verzoekende partijen (impliciet) uitgesloten worden van de mogelijkheid van een nieuwe asielaanvraag.

Dat artikel 10 van de Grondwet poneert : ‘De Belgen zijn gelijk voor de wet.’, terwijl artikel 11 postuleert : Het genot van de rechten en vrijheden aan de Belgen toegekend moet zonder discriminatie verzekerd worden’.

Dat het Arbitragehof het gelijkheidsbeginsel als volgt heeft omschreven : ‘De grondwettelijke regels van gelijkheid voor de wet en van de niet discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling volgens bepaalde categorieën van personen zouden worden ingesteld, voor zover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de ter beoordeling staande norm; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat de aangewende middelen niet redelijkerwijze evenredig zijn met het beoogde doel’. (o.a. Arbitragehof, nr. 23/89, 13 oktober 1989, B.S., 8 november 1989, B.1.3 ; Arbitragehof, nr. 18/90, 2 mei 1990, B.S., 27 juli 1990 en Arbitragehof, nr. 26/90, 14 juli 1990, B.S., 4 augustus 1990, 6.B.6.; cfr. E.H.R.M., 23 juli 1968, R.W., 1968-69, 29 ; cfr. Cass. 5 oktober 1990, R.W., met conclusie van D'HOORE, G., 328-331; Cfr. RvSt, nr. 24.067, 12 maart 1984, Chambre syndicale des pharmaciens d'expression française; RvSt., nr. 33.858, 22 januari 1990, Desmet, T.B.P., 1990, 746 (schorsing); RvSt., nr. 35. 046, 5 juni 1990, T.B.P., 1990, 746 (annulatie), Desmet; BERXCK, C., ‘De herkeuringsraad en de advokaat, R.W., 1993-94, 1268, nr. 2 en verwijzingen aldaar). Dat de Raad van State een prejudiciële vraag dient te stellen aan het Arbitragehof aangezien het Hof van Cassatie geoordeeld heeft’ overwegende dat, krachtens artikel 26 § 1, 3° en § 2, eerste lid , van de bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989, indien een vraag ten aanzien van een schending door een wet van de artikelen 6, 6 bis (lees 10, 11) en 17 van de Grondwet voor een rechtscollège opgeworpen, dit collège in de regel het Arbitragehof moet verzoeken over die vraag uitspraak te doen’ (Cass, 22 juni 1992, R.W., 1992-93, 471; cfr. ook BERXCK, C., ‘De herkeuringsraad en de advokaat’, R.W., 1993-94, 1267, nr. 1 en verwijzingen aldaar).

Dat het evident is dat ook vreemdelingen zich kunnen beroepen op het gelijkheidsbeginsel (Arbitragehof, 5 juli 1990, B.S., 6 oktober 1990 en Arbitragehof, nr. 36/90, van 22 november 1990, B.S., 28 december 1990., over een aantal beroepen tot vernietiging

van de wet van 30 augustus 1989 houdende wijziging van de wet van 3 november 1967 betreffende het loodsen van zeevaartuigen).

Dat verzoekende partij zich nochtans vluchteling heeft verklaard.

Dat verzoekende partij en diens echtgenote (echtgenoot) zich vanuit K., naar België begeven hebben. Dat zij de intentie hadden (in) België asiel aan te vragen.

Dat zij evenwel van de trein gehaald werden door de Duitse overheden en de keuze hadden tussen een asielaanvraag in Duitsland of de terugzending naar XXX, zodat zij eigenlijk gedwongen werden daar asiel te vragen.

Dat zij terecht kwamen in een asielcentrum alwaar zij onder 1 dak dienden te leven met S., opvangcentrum dat juist in een gebied lag met veel S. en N.. Dat zij aldaar bedreigd werden en zij bijvoorbeeld 's avonds nooit de straat op durfden gaan

Dat zij bij de asielaanvraag een S. advocaat toegewezen werden met de naam P..

8° SCHENDING VAN HET GELIJKHEIDSBEGINSEL, ZOALS VERVAT IN DE ARTIKELEN 10 EN 11 VAN DE GRONDWET, ARTIKEL 3 AL DAN NIET JUNTO 16 VAN HET VERDRAG VAN GENEVE, ARTIKEL 26 VAN HET B.U.P.O. EN HET GELIJKLUIDEND ALGEMEEN RECHTSBEGINSEL

Dat de bestreden beslissing volgende motieven bevat : 'België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Duitse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 8 van de Conventie van 15 juni 1990 van Dublin.

Betrokkene heeft in Duitsland een asielaanvraag ingediend en de Duitsland (Duitse autoriteiten) heeft in datum van 26/04/1999 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemde persoon. Bovendien heeft betrokkene geen specifieke elementen aangehaald-waarom zijn/haar asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden.

Dat verzoekende partij door de bestreden beslissing verstoken wordt van een tweede asielaanvraag.

Dat artikel 51/5 van de vreemdelingenwet het gelijkheidsbeginsel schendt voorzover diegenen die zich bij een andere overheid aangemeld hebben uitgesloten worden van het recht een tweede asielaanvraag in te dienen, bij een Belgische overheid. Dat dit een ongeoorloofde discriminatie inhoudt van personen in dezelfde feitelijke omstandigheden, met dezelfde feiten die ter beoordeling dienen te kunnen worden voorgelegd, reden waarom een prejudiciële vraag dient gesteld te worden aan het Arbitragehof.

Dat verzoekende partij (impliciet) uitgesloten werd van de mogelijkheid van een nieuwe asielaanvraag.

Dat artikel 51/5 van de vreemdelingenwet evenzeer het gelijkheidsbeginsel schendt daar waar geen recht wordt toegekend op behandeling van de zaak voor de Belgische overheid, reden waarom het gelijkheidsbeginsel geschonden is en evenzeer de prejudiciële vraag aan het Arbitragehof dient gesteld te worden.

Dat artikel 10 van de Grondwet poneert : 'De Belgen zijn gelijk voor de wet.', terwijl artikel 11 postuleert : 'Het genot van de rechten en vrijheden aan de Belgen toegekend moet zonder discriminatie verzekerd worden'.

Dat het Arbitragehof het gelijkheidsbeginsel als volgt heeft omschreven : 'De grondwettelijke regels van gelijkheid voor de wet en van de niet discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling volgens bepaalde categorieën van personen zouden worden ingesteld, voor zover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de ter beoordeling staande norm; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat de aangewende middelen niet redelijkerwijze evenredig zijn met het beoogde doel'. (o.a. Arbitragehof, nr. 23/89, 13 oktober 1989, B.S., 8 november 1989, B.1.3 ; Arbitragehof, nr. 18/90, 2 mei 1990, B.S., 27 juli 1990 en Arbitragehof, nr. 26/90, 14 juli 1990, B.S., 4 augustus 1990, 6.B.6.; cfr. E.H.R.M., 23 juli 1968, R.W., 1968-69, 29 ; cfr. Cass. 5 oktober 1990, R.W., met conclusie van D'HOORE, G., 328-331; Cfr. RvSt, nr. 24.067, 12 maart 1984,

Chambre syndicale des pharmaciens d'expression française; RvSt., nr. 33.858, 22 januari 1990, Desmet, T.B.P., 1990, 746 (schorsing); RvSt., nr. 35. 046, 5 juni 1990, T.B.P., 1990, 746 (annulatie), Desmet; BERXCK, C., 'De herkeuringsraad en de advocaat', R.W., 1993-94, 1268, nr. 2 en verwijzingen aldaar).

Dat de Raad van State een prejudiciële vraag dient te stellen aan het Arbitragehof aangezien het Hof van Cassatie geoordeeld heeft' overwegende dat, krachtens artikel 26

§ 1, 3° en § 2, eerste lid, van de bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989, indien een vraag ten aanzien van een schending door een wet van de artikelen 6, 6 bis (lees 10, 11) en 17 van de Grondwet voor een rechtscollege opgeworpen, dit college in de regel het Arbitragehof moet verzoeken over die vraag uitspraak te doen' (Cass, 22 juni 1992, R.W., 1992-93, 471; cfr. ook BERXCK, C., 'De herkeuringsraad en de advocaat', R.W., 1993-94, 1267, nr. 1 en verwijzingen aldaar).

Dat het evident is dat ook vreemdelingen zich kunnen beroepen op het gelijkheidsbeginsel (Arbitragehof, 5 juli 1990, B.S., 6 oktober 1990 en Arbitragehof, nr. 36/90, van 22 november 1990, B.S., 28 december 1990., over een aantal beroepen tot vernietiging van de wet van 30 augustus 1989 houdende wijziging van de wet van 3 november 1967 betreffende het loodsen van zeevaartuigen).

Dat verzoekende partij zich nochtans vluchteling heeft verklaard.

Dat verzoekende partij en diens echtgenote (echtgenoot) zich vanuit K., naar België begeven hebben. Dat zij de intentie hadden België asiel aan te vragen.

Dat zij evenwel van de trein gehaald werden door de Duitse overheden en de keuze hadden tussen een asielaanvraag in Duitsland of de terugzending naar XXX, zodat zij eigenlijk gedwongen werden daar asiel te vragen.

Dat zij terecht kwamen in een asielcentrum alwaar zij onder 1 dak dienden te leven met S., opvangcentrum dat juist in een gebied lag met veel S. en N.. Dat zij aldaar bedreigd werden en zij bijvoorbeeld 's avonds nooit de straat op durfden gaan.

Dat zij bij de asielaanvraag een S. advocaat toegewezen werden met de naam P..

9° SCHENDING VAN HET GELIJKHEIDSBEGINSEL, ZOALS VERVAT IN DE ARTIKELEN 10 EN 11 VAN DE GRONDWET, ARTIKEL 3 AL DAN NIET JUNTO 16 VAN HET VERDRAG VAN GENEVE, ARTIKEL 26 VAN HET B.U.P.O. EN HET GELIJKLUIDEND ALGEMEEN RECHTSBEGINSEL

Dat de bestreden beslissing stelt: 'Er werd hem (haar), door mijn toedoen, afschrift overhandigd van die beslissing.

Ik heb hem (haar) ervan op de hoogte gebracht dat de bovenvermelde beslissing overeenkomstig de artikelen 14 en 17 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring en voor een vordering tot schorsing bij de Raad van State.

Dit beroep en deze vordering dienen te worden ingediend binnen de zestig dagen na de kennisgeving.

De vordering tot schorsing moet bij een afzonderlijke akte en uiterlijk samen met het verzoekschrift tot nietigverklaring worden ingesteld. Het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing moeten worden ingediend d.m.v. een verzoekschrift, dat gedagtekend en ondertekend moet zijn, hetzij door de partij, hetzij door een advocaat en dat bij ter post aangetekend schrijven moet verzonden worden aan de Eerste Voorzitter van de Raad van State, Wetenschapstraat 33, te 1040 Brussel.

Het indienen van een beroep tot nietigverklaring en van een vordering tot schorsing, schorst de tenuitvoerlegging van onderhavige maatregel niet. Ik erken kennisgeving te hebben van onderhavige beslissing',

Dat wanneer verzoekende partij niet de mogelijkheid wordt geboden of niet in de wettelijke mogelijkheid daartoe zou bevinden om dringend beroep aan te tekenen overeenkomstig artikel 63/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen, dit inhoudt dat een rechtsregel zou zijn toegepast die het gelijkheidsbeginsel schendt. Dat verzoeker (verzoekster) immers dan een veel kleinere rechtsbescherming zou genieten dan andere rechtszoekende asielzoekers, daar verzoekende partij, dan geen enkele mogelijkheid zou hebben teneinde tot beoordeling van de feitelijke over te gaan, daar de rechtsbescherming die de Raad van State kan bieden niet slaat op de beoordeling van de feiten, doch op de beoordeling of de rechtsregelen correct werden toegepast.

Dat artikel 3 van het verdrag van Genève, al dan niet juncto artikel 16 van hetzelfde verdrag een verdragsartikel met directe werking is, zodat voormeld wetsartikel niet vermag toegepast te worden.

Dat artikel 26 van het B.U.P.O. bepaalt dat allen gelijk zijn voor de wet en zonder discriminatie aanspraak hebben op gelijke bescherming door de wet, hetgeen inzake alle fundamentele rechten en vrijheden wil zeggen dat men recht heeft op effectieve rechtsbescherming, hetgeen inhoudt een beroep bij de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen.

Dat verzoeker bovendien dienaangaande vraagt een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof of het artikel 63/2 van de vreemdelingenwet het gelijkheidsbeginsel schendt. Dat artikel 10 van de Grondwet poneert : 'De Belgen zijn gelijk voor de wet.', terwijl artikel 11 postuleert : 'Het genot van de rechten en vrijheden aan de Belgen toegekend moet zonder discriminatie verzekerd worden'.

Dat het Arbitragehof het gelijkheidsbeginsel als volgt heeft omschreven : 'De grondwettelijke regels van gelijkheid voor de wet en van de niet discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling volgens bepaalde categorieën van personen zouden worden ingesteld, voor zover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de ter beoordeling staande norm; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat de aangewende middelen niet redelijkerwijze evenredig zijn met het beoogde doel' (o.a. Arbitragehof, nr. 23/89, 13 oktober 1989, B.S., 8 november 1989, B.1.3 ; Arbitragehof, nr. 18/90, 2 mei 1990, B.S., 27 juli 1990 en Arbitragehof, nr. 26/90, 14 juli 1990, B.S., 4 augustus 1990, 6.B.6.; cfr. E.H.R.M., 23 juli 1968, R.W., 1968-69, 29 ; cfr. Cass. 5 oktober 1990, R.W., met conclusie van D'HOORE, G., 328-331; Cfr. RvSt, nr. 24.067, 12 maart 1984, Chambre syndicale des pharmaciens d'expression française; RvSt., nr. 33.858, 22 januari 1990, Desmet, T.B.P., 1990, 746 (schorsing); RvSt., nr. 35. 046, 5 juni 1990, T.B.P., 1990, 746 (annulatie), Desmet; BERXCK, C., 'De herkeuringsraad en de advocaat', R.W., 1993-94, 1268, nr. 2 en verwijzingen aldaar).

Dat de Raad van State een prejudiciële vraag dient te stellen aan het Arbitragehof aangezien het Hof van Cassatie geoordeeld heeft 'overwegende dat, krachtens artikel 26 § 1, 3° en § 2, eerste lid , van de bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989, indien een vraag ten aanzien van een schending door een wet van de artikelen 6, 6 bis (lees 10, 11) en 17 van de Grondwet voor een rechtscollege opgeworpen, dit college in de regel het Arbitragehof moet verzoeken over die vraag uitspraak te doen' (Cass, 22 juni 1992, R.W., 1992-93, 471; cfr. ook BERXCK, C., 'De herkeuringsraad en de advocaat', R.W., 1993-94, 1267, nr. 1 en verwijzingen aldaar).

Dat het evident is dat ook vreemdelingen zich kunnen beroepen op het gelijkheidsbeginsel Arbitragehof, 5 juli 1990, B.S., 6 oktober 1990 en Arbitragehof, nr. 36/90, van 22 november 1990, B.S., 28 december 1990., over een aantal beroepen tot vernietiging van de wet van 30 augustus 1989 houdende wijziging van de wet van 3 november 1967 betreffende het loodsen van zeevaartuigen).

Dat verzoekende partij zich nochtans vluchteling heeft verklaard.

Dat verzoekende partij en diens echtgenote (echtgenoot) zich vanuit K., naar België begeven hebben. Dat zij de intentie hadden België asiel aan te vragen.

Dat zij evenwel van de trein gehaald werden door de Duitse overheden en de keuze hadden tussen een asielaanvraag in Duitsland of de terugzending naar XXX, zodat zij eigenlijk gedwongen werden daar asiel te vragen.

Dat zij terecht kwamen in een asielcentrum alwaar zij onder 1 dak dienden te leven met S., opvangcentrum dat juist in een gebied lag met veel S. en N.. Dat zij aldaar bedreigd werden en zij bijvoorbeeld 's avonds nooit de straat op durfden gaan

Dat zij bij de asielaanvraag een S. advocaat toegewezen werden met de naam P..";

2.2. Overwegende dat verzoekster in haar zevende, achtste en negende middel stelt dat de artikelen 51/8, 51/5 en 63/2 van de Vreemdelingenwet een schending uitmaken van het gelijkheidsbeginsel, zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, artikel 3 al dan niet juncto 16 van het verdrag van Genève, artikel 26 van het BUPO en het gelijkkluidend algemeen rechtsbeginsel; dat zij verzoekt omtrent deze artikelen aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag te stellen; dat met betrekking tot artikel 63/2 van de Vreemdelingenwet dient opgemerkt te worden dat verzoekster dit middel niet dienstig kan inroepen vermits voormeld artikel niet de rechtsgrond vormt van de bestreden beslissing; dat hetzelfde kan gesteld worden met betrekking tot artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet dat al evenmin de rechtsgrond vormt; dat, wat tenslotte artikel 51/5 van de Vreemdelingenwet

betreft, verzoekster terecht meent dat met betrekking tot voornoemd artikel een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof dient te worden gesteld; dat deze prejudiciële vraag als volgt kan geformuleerd worden :

“Schendt artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen het gelijkheidsbeginsel zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, voor zover de vreemdeling, die zich bij een andere Staat aangemeld heeft om aldaar asiel aan te vragen, uitgesloten wordt van het recht een tweede asielaanvraag in te dienen bij een andere Staat, in casu België?”

B E S L U I T :

Artikel 1.

Aan het Arbitragehof wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld :
“Schendt artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen het gelijkheidsbeginsel zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, voor zover de vreemdeling, die zich bij een andere Staat aangemeld heeft om aldaar asiel aan te vragen, uitgesloten wordt van het recht een tweede asielaanvraag in te dienen bij een andere Staat, in casu België?”.

Artikel 2.

De zaak wordt voor het overige in beraad gehouden.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig december tweeduizendeen, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter.
	K. VANHOUTTER,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.